

[Kulturministeren]

der bemærke, at når jeg taler om foreninger og om folkelig kultur i bred forstand, indbefatter det naturligvis også de fleste af vores idrætsorganisationer, hvoraf mange netop eksisterer på en folkelig baggrund.

Hr. Duetoft spurgte, om tv-regionaliseringen ikke giver nogle nye kulturpolitiske muligheder i lokalsamfundene. Det tror jeg den gør, rigtig grebet an, og det skal man jo gøre forsøg med i den kommende tid. Der ligger nogle muligheder, man skal ikke lade sig afskrække af tv-udviklingen. Den rummer også nogle kulturpolitiske muligheder, jeg er ganske enig med dem, der har fremhævet det. Men ellers har jeg ingen problemer med, at radio og tv administreres af kommunikationsministeren.

Hr. Lysholm Christensen rejste et enkelt spørgsmål, som er interessant nok, nemlig om en mulig fritagelse for bogmoms i forbindelse med åbningen af indre marked. Nu ved ingen endnu, hvad der sker, men jeg vil blot sige, at hvis der på noget tidspunkt bliver tale om at indføre en differentieret moms i Danmark – hvad vi hidtil har afstået fra på grund af alle de besværligheder, det vil medføre – så er jeg ingenlunde fremmed over for, at netop bøger skulle være et af de områder, man kunne overveje at fritage.

Da formanden nu ser på mig, måske også strengt, vil jeg bare afsluttende sige endnu en gang, at det afgørende i den kulturpolitiske redegørelse jo er præsentationen af det kulturpolitiske idéprogram med de intentioner, der ligger deri. Jeg mener, det rummer ganske betydelige muligheder for alle, der interesserer sig for kulturpolitikken her i landet.

Jimmy Stahr (S):

Nu skulle jeg jo næsten takke igen, og denne gang vil jeg gøre det uden nogen form for ironi, for jeg synes egentlig, at ministerens svartale er betydelig bedre end redegørelsen, hvis jeg må sige det på den måde. Og det skal altså ikke forstås ironisk, men det skal forstås, som det er sagt.

Jeg synes ligesom kulturministeren, at det selvfølgelig er ærgerligt, at vi altid skal diskutere penge. Jeg havde også gerne svunget mig sådan lidt mere op i de højere lag og sagt mere filosofiske ting om kultur, men vi er jo altså i Folketinget pisket til at tale om den del af kulturlivet, der hedder penge. Det er der ikke no-

get mystisk i, for vi er sat til bl.a. at bevilge pengene, og derfor kommer vi jo til at snakke om dem, selv om flere af os måske hellere ville snakke om de højere åndelige værdier. Det er os, der skal bevilge de penge, der skal være med til at skabe det grundlag, som kulturen kan arbejde videre med. Derfor kommer vi til at snakke om penge, og derfor kan nogle af os blive bekymret, når der sker et eller andet.

Men lad mig sige, at vi er glade for de 120 mio. kr. Jeg har forstået, at det virkelig er nogle ekstra penge.

Kulturministeren efterlyste, at vi skulle komme med nogle budskaber til regeringen. Jamen redegørelsen er jo først og fremmest nogle budskaber fra regeringen til os, og det var nok den, vi først og fremmest skulle diskutere. Det er i hvert fald, hvad jeg i min ordførertale har prøvet på Socialdemokratiets vegne at tage fat på.

Derfor er jeg også gået uden om idrætten, for jeg er enig med ministeren i, at vi har diskuteret idrætten op til flere gange, og man kan vist roligt sige, når vi nu skal snakke om penge – undskyld, at jeg snakker om penge igen – at idrætten har fået både i den ene og den anden ende.

Til gengæld er jeg selvfølgelig lidt ked af, at ministeren uden videre kalder Socialdemokratiets idé for en flokskel. Det kan være, jeg også var lidt grov, og at det er det, der har fået ministeren til så pludselig at bruge sådan et grimt ord som flokskel om vores kulturpolitiske program. Det mener vi faktisk. Jeg vil vove den påstand, at når vi siger tilstrækkelig mange gange, at Socialdemokratiet ønsker at hæve bevillingerne til de kulturpolitiske aktiviteter med 50 pct. – og jeg siger det nu igen – så er det ikke en flokskel, men så er det en forpligtelse for partiet på det tidspunkt, hvor vi har regeringsansvaret. Man kan slå op i bøgerne bagefter og se, at vi ved enhver lejlighed har talt om de 50 pct., og så er det en forpligtelse, så er det ikke en flokskel.

Ministerens var inde på spørgsmålet om samarbejde. Jeg tror, ministeren vil have meget svært ved at finde et tidspunkt, hvor han har indbudt Socialdemokratiet til et samarbejde, og hvor vi har sagt nej. Jeg mener faktisk, at vi stort set altid har sagt ja. Det kan være, at vi ikke har kunnet komme til noget resultat, men vi har vel egentlig aldrig sagt, at vi ikke ville samarbejde.